

24.9.1996, Mexiko, M/21/95, COMPROMEX (Comisión para la protección del Comercio Exterior de Mexico)

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=258&step=Abstract>

Články 18, 23, 35, 34, 12

- *zboží bez vad, subdodavatel, uzavření zboží, přechod nebezpečí, forma smlouvy*

Mexický kupující a argentinský prodávající uzavřeli 1992 kupní smlouvu o prodeji konzervovaného ovoce. Zboží zajišťoval chilský producent, poté bylo přepraveno lodí a doručeno kupujícímu v Mexiku. Po dodání zboží kupující podal žalobu k Obchodní komisi COMPROMEX. Konzervy a jejich balení neodpovídalo dohodě mezi stranami, bylo nekvalitní a méně odolné, stav ovoce také neodpovídal smlouvě. Chilský producent nedodal kupujícímu fakturu na plnou dohodnutou cenu, která byla placena prostřednictvím letter of credit ve prospěch argentinské společnosti.

Kupující požadoval vrácení kupní ceny, úroky a náhradu škody.

Prodávající popřel svou odpovědnost za porušení smlouvy, neboť ta byla podle něj ve skutečnosti uzavřena mezi mex. kupujícím a chilským producentem. Argentinský prodávající v minulých letech sice dodával kupujícímu konzervované ovoce, ale v 1992 vzhledem ke své neschopnosti zajistit zboží osobně doporučil chilského producenta, se kterým kupující souhlasil a který podle prodávajícího tudíž nese plnou odpovědnost. Chilskému producentovi mělo být placeno na základě letter of credit argentinským prodávajícím.

Smlouva obsahovala FOB-any-Chilean-port. Argentin. strana dále namítala aplikaci VÚ na základě výhrady Argentiny dle čl. 96.

Podle rozhodnutí Komise byla smlouva uzavřena mezi mexickým kupujícím a argentinským prodávajícím dle čl. 18 a 23. Dokázáno pomocí dříve vydaného letter of credit ve prospěch dalšího, kterým mělo být zapláceno zboží chilskému producentovi. Existenci smlouvy dostatečně dokazovala výměna letters mezi mexickou a argentinskou stranou. Chilský producent byl pouze subdodavatelem prodávajícího.

Zboží, způsob jeho zakonzervování a balení mělo odpovídat dohodě stran dle čl. 35 a 36. Tato ustanovení se použijí i bez výslovné dohody stran.

Zboží bylo nekvalitní z důvodu špatného zakonzervování a balení, arg. prodávající i chilský producent si byli vědomi způsobu přepravy, oba dva tudíž měli povinnost ovoce řádně zakonzervovat a zabalit pro přepravu lodí.

Doložka FOB v tomto případě nezbavuje prodávajícího odpovědnosti. Ačkoliv nebezpečí přechází na kupujícího po naložení zboží na loď v přístavu nakládky, není-li ve smlouvě dohodnuto jinak, prodávající odpovídá za vady existující v době přechodu nebezpečí, které se mohou projevit později. Prodávající odpovídá za vady způsobené porušením jeho povinností.

Argentinská i chilská firma měly dodat kupujícímu veškeré faktury týkající se množství a ceny. Smluvní strana má povinnost dohlédnout na splnění povinností svého subdodavatele.

Námítka aplikace VÚ z důvodu výhrady dle čl. 12 a 96 byla odmítnuta. Podstatné náležitosti smlouvy (množství, cena a kvalita) a způsob placení kupní ceny byly dohodnuty písemně. Smlouva tak byla uzavřena písemně dle čl. 11 a výhrada se neuplatní.

Prodávající nese plnou odpovědnost, neboť nedohlédl na konzervování a balení provedené svým subdodavatelem. Prodávající byl povinen zaplatit kupujícímu částku rovnající se kupní ceně a poskytnout veškeré faktury.

30.11.1999, Německo, 89 o 20/99, Landesgericht Koln

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=799&step=Abstract>

Článek 53

- *placení kupní ceny*

Německý kupující a italský prodávající uzavřeli kupní smlouvu na dodávku kamenů do fasád. Smlouva byla uzavřena mezi kupujícím a třetí osobou v Německu, která jednala jménem italského prodávajícího. Dodané kameny vykazovalo různé vady, kupující proto zaplatil pouze část kupní ceny. Kupující oznámil vady zboží písemně německému zástupci a ústně přímo italskému prodávajícímu. Kupující dále namítl, že nebylo jeho povinností zaplatit kupní cenu, neboť nedostal konečnou fakturu (final invoice).

Prodávající podal žalobu na zaplacení zbývajících částky a úroků z prodlení.

VÚ se aplikovala na základě článku 1 odst. 1

Dle soudu byl kupující povinen zaplatit zbytek kupní ceny. VÚ neobsahuje povinnost prodávajícího formálně požádat o zaplacení kupní ceny (například zasláním konečné faktury). Kupující je povinen zaplatit kupní cenu na základě každé jednotlivé faktury.

24.4.1990, Německo, 5 C 73/89, Amtsgericht Oldenburg in Holstein

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=5&step=Abstract>

Článek 33, 49

- *placení kupní ceny, odstoupení od smlouvy*

Německý kupující a italský prodávající uzavřeli smlouvu na nákup sezónního podzimního zboží. Smlouva obsahovala určení času „zboží bude dodáno červenec, srpen, září +-“. 26.9 byla odeslána první dodávka. Kupující uvedl, že na základě smlouvy měl prodávající povinnost zaslat třetinu zboží v červenci, třetinu v srpnu a třetinu v září. Odmítl přijmout dodávku a fakturu. Prodávající podal žalobu a uvedl, že zboží bylo dodáno včas. Prodávající požadoval plné zaplacení kupní ceny.

VÚ byla aplikována na základě článku 1 odst.1 písm. b. Dle soudu nebylo zboží dodáno včas na základě článku 33. Kupující ale neodstoupil platně od smlouvy dle článku 49 odst. 1 písm. b. Kupující měl po každé dodávce stanovit prodávajícímu dodatečnou lhůtu k plnění. Protože tak neučinil, nedošlo k platnému odstoupení od smlouvy. Prodávající byl oprávněn požadovat zaplacení kupní ceny.

15.9.2001, Dánsko, 569/1997, Supreme Court

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=751&step=Abstract>

Článek 33

- *pravomoc a příslušnost soudu, obchodní termíny, místo dodání*

Dánský kupující a italský prodávající uzavřeli kupní smlouvu o prodeji olověných trubek. Kupující v objednávce uvedl jako místo dodání „Franco Skanderborg“. Tento termín podle dánského práva znamená místo dodání v sídle kupujícího a prodávající nese přepravní náklady. Prodávající potvrdil objednávku a jako místo dodávky uvedl „franco domicile non sdognano“ (F.CO DOMIC NON SDOG). Dle italského práva tento termín neurčuje místo dodávky, pouze povinnost prodávajícího nést přepravní náklady.

Zboží bylo prvním dopravci předáno v Itálii a dodáno do Dánska a následně prodáno do Norska. Část zboží byla vadná, proto prodávající stejně jako norský kupující podal žalobu u dánského soudu na náhradu škody. Pravomoc dánského soudu byla určena na základě čl. 5 odst.1 Nařízení Brusel I., podle kterého osoba mající domicil na území jednoho členského státu může být žalována v jiném členském státě ve věcech týkající se smlouvy u soudů místa

plnění předmětného závazku. Místem plnění předmětného závazku bylo místo dodání zboží, otázkou bylo, zda místo dodání bylo v Dánsku nebo v Itálii. Smlouva se řídila italským právem.

Podle argumentace kupujícího strany na základě autonomie vůle (čl. 6) vyloučily doložkou „Franco Skanderborg“ čl. 31 písm. a, tedy místo dodání v Itálii. To se nezměnilo ani termínem F.CO DOMIC NON SDOG, který se má interpretovat jako INCOTERMS DDU. Tato interpretace měly vyplývat také z praxe zavedené mezi stranami (čl. 9).

Soud rozhodl v souladu s argumentací prodávajícího, podle které termín F.CO DOMIC NON SDOG byl součástí smlouvy, ale nemění místo dodání, nelze jej interpretovat jako INCOTERMS DDU a nevyklučuju čl. 31 písm. a, pouze stanoví povinnost nést náklady prodávajícímu. Kupující také neprokázal existenci praxe zavedené mezi stranami, která by jako místo dodání stanovila Skanderborg.

Termín „franco“ se v mezinárodním obchodě interpretuje jako povinnost přepravních nákladů, nikoliv místo dodání. Proto místem dodání byla na základě čl. 31 písm. a Itálie a dánský soud nebyl místně příslušný.

24.4.2006, Belgie, 2002/AR/2087, Hof van Beroep, Antverpy

<http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=1152&step=Abstract>

- čas dodání, dokumenty, náhrada škody

Belgický prodávající a německý kupující uzavřeli kupní smlouvu na dodávku materiálů pro výstavbu. Smlouva se řídila obchodními podmínkami prodávajícího, podle kterých mělo být zboží dodáno „v listopadu, prosinci 1999 a lednu 2000“. Smlouva dále obsahovala platební podmínku „cash against documents (B/L)“.

Kupující převzal a zaplatil pouze část dodávek. Po šesti měsících, ve kterých prodávající poskytl kupujícímu dodatečnou lhůtu k plnění, ve které kupující neplnil, prodávající odstoupil do smlouvy na základě čl. 64 odst. 1 písm. a, zboží dále prodal a požadoval po kupujícím náhradu škody. Kupující podal žalobu podstatné porušení smlouvy prodávajícím.

VÚ se aplikovala, neboť součástí obchodních podmínek byla volba belgického práva, Belgie je smluvní stranou VÚ.

Dle rozhodnutí soudu kupující nebyl oprávněn odstoupit do smlouvy na základě čl. 49 odst. 1 písm. a, neboť nedošlo k podstatnému porušení smlouvy prodávajícím. K námitce pozdního dodání zboží uvedl, že mezi stranami nedošlo k určení přesného času dodání zboží, doložka „listopad, prosinec 1999 a leden 2000“ se týkala nalodění zboží. Proto nedošlo k porušení čl. 33 písm. b.

Dílčí dodávky zboží prodávajícím neznamenají porušení čl. 35, neboť na základě smlouvy bylo takto možno zboží dodat, navíc kupující tyto dílčí dodávky bez námitek převzal.

Námitka kupujícího, že se zbožím nebyly předány originály dokumentů a došlo tak k porušení čl. 34, byla soudem zamítnuta. Kupující již dříve převzal dodávky bez příslušných dokumentů a toto nenamítal.

Soud nepřiznal prodávajícímu náhradu škody, neboť prodávající neučinil optření dle čl. 77. Ačkoliv kupujícímu oznámil v dubnu, že vzhledem k neplacení kupní ceny bude zboží dále prodáno, prodej se neuskutečnil v rozumné době po tomto oznámení (dle názoru soudu do tří měsíců), ale až po šesti měsících.

Prodávající měl nárok na náhradu přiměřených nákladů uskladnění dle čl. 85, ale pouze za dobu tří měsíců, ve kterých mělo dojít k dalšímu prodeji.

20.12.1994, Švýcarsko, Tribunal Cantonal Valais

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=168&step=Abstract>

- *placení kupní ceny- výzva*

Italský prodávající a švýcarský kupující uzavřeli kupní smlouvu o dodávce bloků kamenů. Prodávající dodal zboží, vystavil fakturu, kterou kupující nezaplatil. Prodávající podal žalobu na zaplacení kupní ceny s úroky.

Soud aplikoval čl. 58 a 59, podle kterých musí kupující zaplatit kupní cenu, není-li určeno jinak, v době, kdy prodávající dá zboží do jeho dispozice, bez nutnosti vyzvání. K placení není nutné kupujícího vyzvat, prodávající nemusí plnit jiné formalities k požadavku zaplacení.

12.2.1998. Bulharsko, 11/1996, Bulgarian Chamber of Commerce and Industry

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=420&step=Abstract>

- *placení kupní ceny, vyloučení odpovědnosti, přechod vlastnického práva*

Ruský prodávající a bulharský kupující uzavřeli kupní smlouvu na prodej ocelových lan. Po převzetí první dodávky kupující odeslal prodávajícímu několik faxů, ve kterých požadoval zastavení dalších dodávek zboží, zaplatil pouze kupní cenu za již převzatou dodávku a odmítl zaplatit zbytek kupní ceny. Prodávající podal žalobu na zaplacení plné kupní ceny a úroků. Kupující podal žalobu na náhradu dovozních cel, dopravy a skladného.

Soud posoudil faxy odeslané kupujícím jako návrhy na změnu smlouvy, které prodávající nebyl dle VÚ a smlouvy povinen akceptovat.

Kupující svým jednáním a odmítnutím dalších dodávek nevyločil svou odpovědnost za nesplnění povinnosti dle čl. 79. Okolnosti na straně kupujícího - špatná situace na trhu, problémy s uskladněním zboží, znehodnocení měny transakce a snížení obchodu v ocelářském průmyslu – jsou součástí ekonomického rizika kupujícího, mohly být rozumně očekávány při uzavírání smlouvy, nevylučují jeho odpovědnost.

Soud dále rozhodl, že na kupujícího přešlo vlastnické právo k dalšímu dodanému zboží, ačkoliv v odeslaných faxech žádal zastavení dodávek. Kupující byl povinen zboží převzít dle čl. 53, neboť nakládal se zbožím jako jeho vlastník, volně s ním disponoval a prodal dalšímu odběrateli. Prodávající tak splnil povinnost převedení vlastnického práva na kupujícího dle čl. 30.

Kupující porušil povinnosti vyplývající z článku 53 a 60, převzetí dodávky a zaplacení kupní ceny za celou dodávku.

10.11.1994, Rakousko, 2 Ob 547/93, Oberster Gerichtshof

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=110&step=Abstract>

- *vztah článku 14 a 55*

Rakouský kupující a německý prodávající uzavřeli kupní smlouvu na prodej určitého množství (certain quantity) činčilových kožek střední až dobré kvality. Cena byla dohodnuta mezi 35 až 65 markami za kus. Prodávající dodal 249 kožek, z nichž 239 byla dále kupujícím prodána do Itálie. Kupující zaplatil pouze 2400 marek a prodávající podal žalobu na doplacení kupní ceny.

Dle soudu byla smlouva platně uzavřena, návrh byl dostatečně určitý co do množství a ceny zboží dle čl. 14 odst. 1, které byly stanoveny nepřímou. Je-li návrh dostatečně určitý, je nutno zkoumat podle významu, který by mu za týchž okolností přikládala rozumná osoba (čl. 8 odst. 2). Při určování úmyslu stran je nutno vycházet ze všech rozhodných okolností případu (čl. 8 odst. 3).

Požadavek „určitého množství“ (certain quantity) byl dostatečně určitý, zejména z hlediska jenání kupujícího, který okamžitě po obdržení objednaného zboží toto téměř celé prodal dále do Itálie bez jakýchkoliv námitek co do množství.

Cena zboží byla dohodnuta dostatečně určitě, dle dohody stran na 35-65 markách bylo možné ocenit každý kus jednotlivě co do jeho kvality.

Vzhledem k neexistenci rozdílného ujednání mezi stranami kupní ceny měla být placena v místě podnikání prodávajícího (čl. 57 odst. 1 písm a).

31.10.1995, Argentina, 47448, Cámara Nacional de Apelaciones en lo Comercial

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=226&step=Abstract>

- *přechod nebezpečí*

Německý prodávající a argentinský kupující uzavřeli kupní smlouvu o prodeji sušených hub s doložkou C&F. Zboží bylo přepravováno z Hongkongu do Buenos Aires a během dopravy došlo ke zhoršení jeho kvality. Kupující předal žalobu na náhradu škody, která měla vzniknout v důsledku zhoršení kvality zboží během přepravy.

Soud rozhodl, že dle čl. 67 VÚ nebezpečí přechází na kupujícího v okamžiku, kdy prodávající předá zboží prvnímu dopravci. Doložka C&F pouze stanoví povinnost placení přepravních nákladů a povinnost prodávajícího k nalodění zboží, ale nemění dobu přechodu nebezpečí. Navíc kupující uzavřel smlouvu o pojištění pro rizika v přepravě.

Soud rozhodl, že dle čl. 66 je po přechodu rizika povinen kupující zaplatit kupní cenu, pokud ztráta nebyla způsobena jednáním nebo opomenutím prodávajícího. K poškození došlo po přechodu rizika a kupující neprokázal, že k tomuto došlo v důsledku jednání nebo opomenutí prodávajícího. Žaloba byla zamítnuta.

28.10.1997, Švýcarsko, C1 97 167, Tribunal Cantonal de Vaud

Zdroj: <http://www.unilex.info/case.cfm?pid=1&do=case&id=311&step=Abstract>

- *přechod nebezpečí, čas dodání, čl. 35*

Italský prodávající a švýcarský kupující uzavřeli ústní smlouvu o prodeji použitého buldozeru Caterpillar. Strany se dohodly, že před dodáním prodávající vymění tři vadné části, které kupující testoval v prodejně prodávajícího před uzavřením smlouvy. Strany se dohodly na částečné platbě předem s tím, že zbývající část kupní ceny bude zaplacená ve dvou splátkách po dodání zboží. Kupující zaplatil zálohu dva týdny po obdržení faktury, buldozer byl dodán s novými částmi, ale kupující odmítl zaplatit zbývající část kupní ceny a podal žalobu na náhradu škody z důvodů pozdního dodání a vad zboží.

Soud rozhodl, že smluvní strany se nedohodly na fixním termínu dodání. Prodávající předal zboží prvnímu přepravci zajištěnému kupujícím dva týdny po zaplacení zálohy, jednalo se o nejkratší možnou dobu. Nebezpečí přešlo na kupujícího dle čl. 67 předáním prvnímu přepravci. Nedošlo k porušení čl. 33 písm a.

Dle čl. 35 odst. 3 prodávající neodpovídá za vady zboží, o kterých kupující věděl nebo nemohl nevědět. V tomto případě kupující výslovně oznámil prodávajícímu vady buldozeru ještě před uzavřením samotné smlouvy a strany se dohodly na jejich odstranění. Dodané zboží tak odpovídalo kvalitě určené ve smlouvě dle čl. 35.

Prodávající měl nárok na zaplacení plné kupní ceny a úroků z prodlení.